

Betalingssevne. Jeg har den absolutte Opfattelse, at man faar ikke normale Forhold paa Boligvæsenets Omraade, saa længe Lovgivningsmagten opretholder Boligrestriktioner; man faar det ikke, saa længe der ikke er sket en Udligning i det danske Samfund, saaledes at de rette Lejere og de rette Lejligheder har fundet hinanden. Nu har Boligrestriktionerne jo vist sig at være de mest sejlivede af alle Krigstidens Restriktioner; det er muligt, at der for at faa en Afslutning ogsaa med Hensyn til dem maa et Slags Springbræt til, og som et saadant Springbræt betragter jeg det her foreliggende Lovforslag. Den højtærede Indenrigsminister har da ogsaa i sin Forelæggelsestale udtrykkelig fremhævet, at naar Ministeriet foreslaar denne Forlængelse af Nævnenes Virketid og af Tilflytningsbestemmelsernes Gyldighed, saa er det for at benytte den Tid, den Respit inden deres Bortfald, der derved opnaas, til at udarbejde et Forslag til endelig Afvikling af Boligrestriktionerne.

Jeg vil ved denne Lejlighed ogsaa fremhæve, at Boligspørgsmaalets Alvor jo er erkendt fra alle Sider og af alle Partier — det fremgaar til fulde af de uendelig mange Gange, den danske Rigsdag har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal —, men det kan heller ikke nægtes, at der netop paa dette Omraade meget jævnlig forekommer Ting, der ikke fremmer en Afhjælpning af denne Nødtilstand. Det, jeg i denne Henseende siger til, er den Situation, man flere Gange har oplevet, at just i Perioder, hvor dette Sæsonarbejde havde de bedste Betingelser for at give Resultater, er de arbejdsinteresserede Parter i denne Produktion ofte blevet uenige, saaledes at der er gaaet baade Uger og Maaneder spildt, hvor der kunde produceres Boliger i ikke ringe Udstrækning. Og selv om det i denne Forbindelse med nogen Ret kan siges, at selve dette vel ikke er afgørende med Hensyn til Boligproblemet indenfor det danske Samfund, saa har det i hvert Fald Betydning med Hensyn til den øjeblikkelige Fremstilling af Lejligheder indenfor de Omraader, hvor Byggeriet standses paa Grund af Konflikt.

Jeg kan da paa mit Partis Vegne ud-

tale, at vi er ikke besjælede af nogen særlig stor Følelse af Tilfredshed ved at være med til at gennemføre dette Lovforslag, og selv om det, der hændte her i Gaar ved Afstemningen, næsten gav Udtryk for, at vi var de eneste i denne Sag interesserede, vil jeg alligevel mene, at Forhandlingen her i Dag vil vise, at ogsaa andre er interesserede i denne Sags Fremme. Jeg ønsker derfor stærkt at betone, at Venstre anser enhver Forhaling af det Tidspunkt paa Boligspørgsmaalets Omraade, da der igen bliver mere Frihed med Hensyn til Ejendomsret og Boligadgang, end der er i Øjeblikket, for at være uheldig, og at vor Medvirkning til dette Lovforslags Gennemførelse ene og alene er en Følge af, at vi gerne vil indrømme Indenrigsministeriet den Frist, som dette ønsker for at forberede en endelig Afvikling af dette Problem. Ud fra disse Betragtninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Simonsen: Jeg vil gerne indlede med et Par Bemærkninger til Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Elgaard, der udtalte, at selve Lovforslaget var let at overse, det indeholder kun 3 Paragraffer. Dette er ganske rigtigt, men netop derfor er det mærkeligt, at det har varet saa længe, før det kom frem, idet det jo er mere end 3 Maaneder siden, at Købstadforeningen overfor Ministeriet fremsatte Anmodning om at faa fremsat et Forslag om Forlængelse af Bestemmelserne angaaende Indflytningstilladelse. Men i øvrigt maa jeg sige, at den ærede Ordførers Motivering for en Anbefaling af Forslaget var noget mærkelig og i hvert Fald meget forbeholden. Hovedpunktet i den ærede Ordførers Motivering var, at man vilde være med til at give den højtærede Minister den Tid, som han ansaa for nødvendig til endelig Afvikling af Restriktionerne. Derimod talte han ikke om, at man vilde give den Tid, som Købstadforeningen anser for nødvendig og har foreslaaet, og Købstadforeningens Forslag synes jeg dog, man burde tage noget Hensyn til; det er jo den upartiske Sagkundskab, som har talt gennem Købstadforeningen, og den saglige Forstaaelse, som dér har fundet Udtryk.

Den ærede Ordfører gjorde sig ogsaa